

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2017-05-15
Besvaras senast
2017-06-09

Till miljöminister Karolina Skog (MP)

2016/17:519 Åtgärder för strandskydd

Förändringarna i miljöbalken som avser LIS-områden trädde i kraft den 1 februari 2010. Enligt proposition 2008/09:119 *Strandskyddet och utvecklingen av landsbygden* syftar förändringarna till att, med utgångspunkt i ett fortsatt generellt strandskydd, bättre anpassa strandskyddet till de lokala förhållandena och förutsättningarna.

Det differentierade strandskyddet skapar möjligheter till en ökad nybyggnation längs stränderna inom vissa områden och ska redovisas i den kommunala översiktsplanen. Det handlar om att främja utvecklingen av landsbygden i de delar av landet där bebyggelsetrycket är lågt och stränderna inte har exploaterats i hög grad. Syftet är att stimulera den lokala och regionala utvecklingen i områden som har god tillgång till fria strandområden och där viss byggnation kan ske utan att strandskyddets syften åsidosätts.

Normalt bör det inte finnas anledning att frånga den bedömning som kommunen har gjort genom redovisningen i översiktsplanen, särskilt om länsstyrelsen inte anmärkt mot redovisningen. Reglerna bör dock utformas så att det kan vara möjligt att, även om det inte finns någon redovisning i översiktsplanen, i det enskilda fallet avgöra om den sökta åtgärden avser en plats som ligger inom ett sådant område där vissa lättnader i strandskyddet gäller. I en sådan situation är det inte rimligt att man ska behöva göra en samlad bedömning av vilka dessa områden är i hela kommunen.

Bedömningen av ett enskilt fall behöver inte göras utifrån förutsättningarna i hela kommunen. Med väl utformade riktlinjer bör kriterierna kunna tillämpas utifrån förhållandena på den aktuella platsen och i ett närområde av rimlig omfattning.

Det är viktigt att det finns möjlighet till komplettering av LIS-områdena där översiktsplanen inte fångat alla utvecklingsinitiativ, särskilt när det gäller verksamhet, företagande, turism och rörligt friluftsliv. Det är svårt att i en planprocess för framtagande av ny översiktsplan identifiera mark för eventuell framtida utveckling av besöksnäringen, och det bör därför finnas möjlighet att peka ut nya lämpliga landsbygdsutvecklingsområden i strandnära lägen utan att behöva göra om hela översiktsplanen eller de tematiska tilläggen.

En översyn av strandskyddsreglerna är önskvärd med tanke på att den politiska

viljan vid förra översynen inte har blivit verklighet. Reglerna och tillämpningen har i stället blivit hårdare och tolkningsutrymmet minskats efter prejudicerande domar i Mark- och miljööverdomstolen (MÖD).

En viktig aspekt är också hur statisk länsstyrelsens översyn av det utvidgade strandskyddet är, samtidigt som värdekärnan, det man vill skydda, är föränderlig över tid. Detta skulle motivera ett flexiblere strandskydd och att staten i stället kan arbeta med andra mer ändamålsenliga skyddsformer.

En översyn bör resultera i att man arbetar mer flexibelt med LIS-områden, då många kommuner i dag inte har tillräckligt med resurser för att ständigt uppdatera sina översiktsplaner på grund av nya LIS-intressenter. Konsekvenserna av länsstyrelsens tillämpning blir i stället att viktiga utvecklingsprojekt och investeringar på landsbygden stoppas och uteblir, vilket är allvarligt och inte förenligt med ambitionerna i LIS-lagstiftningen.

Ett av många exempel på detta är ärendet om Källsbäcks gård vid Vänern i Säffle kommun, där en tänkt etablering och utveckling av en ny gästhamn med servicebyggnad, cirka fem uthyrningsstugor, uppställningsplatser för husbilar, bryggor och grillplats stoppats av länsstyrelsen. Kommunen har i översiktsplanen angivit 35 LIS-områden, och i 16 av dessa har det skett någon form av aktivitet, ansökan eller förfrågan. Förmodligen har Säffle varit den kommun i Värmland som haft störst praktisk nytta av LIS-områden innan regelverket stramat åt processen.

I dag är det mycket svårt att föreslå LIS-områden och ge bygglov med strandskyddsdispens utan att alla LIS-områden för bostadsändamål också kräver detaljplan. Fler faktorer som inte har med strandskyddets syften att göra har med tiden blandats in av länsstyrelsen i beslutsprocesserna, till exempel kulturmiljö och översvämningsrisk. Detta är viktiga sakfrågor men hör hemma i en vanlig lokaliseringsprövning enligt plan- och bygglagen.

Jag vill därför fråga miljöminister Karolina Skog:

Vilka åtgärder avser miljöministern att vidta för att underlätta tillämpningen av eller ändra LIS-lagstiftningen för att stärka utvecklingen på landsbygden?

Hur avser miljöministern att uppnå Parlamentariska landsbygdskommitténs förslag om att regeringen ska säkerställa att reformeringen av strandskyddsbestämmelserna får avsedd effekt?

Vilka initiativ kommer miljöministern att ta för att uppfylla Parlamentariska landsbygdskommitténs förslag att begränsa och precisera riksintressenas areal med syfte att underlätta landsbygdernas utveckling?

.....

Daniel Bäckström (C)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors